

**Prou de barbàrie contra el poble palestí espoliat, humiliat i massacrat!
Front Únic Obrer per a aconseguir el cessament immediat de l'ofensiva
militar d'Israel contra els territoris palestins i contra el Líban! A baix
l'estat sionista!**

**La burgesia israeliana desencadena una altra vegada el terrorisme a gran
escala amb el vistiplau de la Unió Europea i dels Estats Units**

El govern israelià Olmert-Peres va desencadenar la guerra als Territoris de l'Autoritat Palestina el 28 de juny i a Líban el 12 de juliol. Aquesta política bel·licista ha sigut justificada per totes les potències imperialistes que van recolzar la fundació de l'estat colonial sionista.

L'exèrcit israelià va començar les operacions militars a Líban després del segrest de dos soldats israelians per Hezbollah el 12 de juliol. A partir del 13, comandos de l'exèrcit de terra estan intervenint en el sud del país, l'armada israeliana ha bloquejat l'accés marítim; l'aviació, l'armada i l'exèrcit de terra han bombardejat en tot el país, pobles, carreteres, dipòsits de gasolina, ponts, ports, aeroports, barris chiïes (és a dir, els més pobres), camps de refugiats palestins... Els grans mitjans de comunicació obliden l'agressió paral·lela que pateixen els Territoris de l'Autoritat Palestina.

L'exèrcit israelià es va retirar de la banda de Gaza fa ara un any, un milió i mig de palestins estan tancats en un gegantí gueto, la zona del planeta més densament poblada, reduïts a la dependència davant de les ONG occidentals i les oficines clericals finançades per Iran i Aràbia Saudita. Des de gener del 2006, quan els electors dels Territoris van elegir una majoria de diputats de Hamàs, l'estat israelià bloquejà la banda de Gaza. El 9 de juny, un obús llançat per l'armada israeliana va matar 7 civils i va ferir-ne 35 en una platja. Després del segrest d'un soldat israelià per Hamàs el 25 de juny, l'exèrcit sionista està intervenint a gran escala a Gaza. Ha destruït la major part dels ministeris de l'Autoritat Palestina, s'ha permès arrestar 8 ministres, és a dir un terç del govern, i 23 diputats. La seua diana és, sobretot, la població àrab de la banda de Gaza, humiliada, empobrida, estrangulada. L'exèrcit israelià ha destruït l'única central elèctrica el 28 de juny, la qual cosa ha deixat els hospitals i la majoria de la població sense electricitat i aigua potable; també ha bombardejat ponts, carreteres i una universitat. Ha estès les seues operacions a Cisjordània, que ha rodejat per complet el 20 de juliol.

La diplomàcia de les potències europees ha justificat el bel·licisme de l'estat sionista: "Jacques Chirac ha arribat a la convicció que cap govern democràtic serà viable a Líban, ni capaç d'exercir la seua sobirania sobre tot el territori, si no es posa fi a la capacitat de fer mal de Hizbolà." (*Le Monde*, 19 de juliol del 2006). La dels Estats Units recolza Israel encara més descaradament.

La presa com a ostatges de 3 soldats israelians, realitzada amb el propòsit d'obtenir l'alliberament de presoners palestins, va servir de pretext al govern israelià que persegueix objectius fixats des de molt abans. El mateix govern segresta i assassina quotidianament els militants i quadres del moviment palestí. A la seua escala, Israel, armat i subvencionat pels Estats Units, fa el mateix que el seu amo imperialista fa en Afganistan amb el suport de França i Alemanya i a Iraq en aliança amb Gran Bretanya. Pren com a pretext els actes desesperats dels oprimits per a reduir la lluita de classes en el país, per a consolidar la seua dominació, controlar els règims que el desafien i instal·lar-hi governs a sou. El govern Olmert-Peres pensa tindre les mans més lliures en la mesura en què l'administració Bush amenaça obertament des de fa diversos mesos Iran i Síria. L'ofensiva militar d'Israel s'inscriu en el plans de reordenació del "gran Orient Pròxim", de Bush-Rice, plans que suposen un Líban sotmès a la bota de l'imperialisme.

L'administració Bush-Rice recolza obertament les operacions israelianes. La Unió Europea posa en el mateix pla la potència militar que destrueix el Líban i Gaza que als pocs centenars de combatents mal armats. Chirac també aprova la liquidació de Hezbolà. Els treballadors i les treballadores del món sencer no poden romandre neutrals en aquest conflicte. La seua contribució més eficaç seria enfrontar-se als seus propis governs si aquests són còmplices de l'agressió sionista.

Front Únic de totes les organitzacions obreres per a acabar amb els bombardejos, les incursions militars i el bloqueig sobre la banda de Gaza, Cisjordània i el Líban! Manifestacions unitàries de sindicats i partits obrers en cada país davant de les ambaixades d'Israel i, sobretot, contra els governs que aproven la criminal agressió contra el poble palestí i el libanès! Supressió de les llistes negres dels Estats Units i de la Unió Europea i fi de tota criminalització de la solidaritat amb les organitzacions palestines!

Alliberament dels militants del FPLP segrestats al març a Cisjordània, dels responsables de Hamàs segrestats al juny a Gaza i de tots els combatents palestins detinguts en les presons d'Israel! Fi de les exaccions militars i del bloqueig sobre els Territoris de l'Autoritat Palestina i del Líban! Immediata retirada de totes les tropes imperialistes (nord-americans, britàniques, franceses, alemanyes, espanyoles, etc.) d'Iraq, Afganistan i de tota la conca mediterrània! Fora mans de Síria i d'Iran!

Per a defensar els seus interessos i per a destruir l'estat sionista, el proletariat ha de trencar amb les burgesies àrabs i persa

Les operacions de guerrilla contra l'exèrcit colonial són legítimes. Israel és el resultat del projecte dels nacionalistes jueus, d'aquells que van negociar després de 1933 amb el règim de Hitler i es van negar a cridar els jueus d'Europa a la resistència contra els nazis. Israel va nàixer de l'espoliació dels àrabs de Palestina pels sionistes, amb el suport de l'imperialisme nord-americà, dels imperialismes europeus i de la burocràcia del Kremlin. L'exèrcit d'Israel és hereu dels moviments terroristes sionistes i de l'expulsió, per una minúscula

minoria dels jueus del món, dels habitants àrabs de Palestina. És un exèrcit colonial que té la mateixa naturalesa i que empra els mateixos mètodes que qualsevol altre exèrcit colonial, siga quina siga la nació que oprimeix: amenaces, corrupció, destrucció de vivendes i infraestructures, càstigs col·lectius, execucions sumàries, tortures... Està dotat (realment) d'armes de destrucció massiva, d'entre les quals l'arma atòmica.

Per més que els pese als sionistes, no hi ha cap esdevenidor per als jueus que volen viure en Palestina si no s'alça la hipoteca de l'estat colonial i racista. Per més que els pese a totes les burgesies imperialistes, als seus agents reformistes en el moviment obrer, a tots els enterradors àrabs de la causa palestina: no hi haurà solució per a l'opressió dels palestins sense la destrucció de l'estat sionista.

La lògica colonial del nacionalisme jueu (el sionisme) i les intervencions imperialistes afoquen l'Orient Pròxim en la guerra. La confiança de les direccions nacionalistes burgeses del moviment palestí, tant de Fatah com del Hamàs, en els règims àrabs o persa de la regió, la seua voluntat de pressionar sobre l'ONU i sobre els Estats Units, ha demostrat ser un atzucac per al poble oprimat. Israel ha colpejat el govern burgès de Hamàs en el moment en què aquest va començar, davall la pressió del xantatge de la Unió Europea i dels Estats Units, davall la pressió del president Abbas i de les forces policials de Fatah a reconèixer Israel, com ho va fer abans l'OAP.

Fatah era la principal expressió de la burgesia palestina, però les seues reiterades capitulacions, portant als acords de Dayton, i una notable corrupció l'han debilitat considerablement. Una part de la burgesia palestina aposta ara a favor de Hamàs per a fer regnar l'ordre. Hamàs és un partit reaccionari, clerical, antisemita, aferrissat defensor de la propietat privada, impulsat al principi per Israel i finançat sempre pel règim dels mulàs iranians i per la monarquia saudita venuda als Estats Units i que ofega la cultura i l'ensenyament, que reforça l'opressió sobre els homosexuals, els joves i les dones i que amenaça l'existència dels militants laics i els militants obrers.

L'estratègia stalinista de la "revolució per etapes" (primer l'emancipació nacional, més tard la lluita social) i del "front únic antiimperialista" (la subordinació a la burgesia nacional) ha demostrat ser una trampa per a les masses treballadores palestines. Totes les forces polítiques palestines han capitulat o capitularan davant de l'ONU i l'imperialisme dominant, acceptant un estat a la carta segons el gust d'Israel. Totes la burgesies veïnes han massacrats els palestins en el passat (Jordània, Síria, Líban) o reprimeixen les nacionalitats oprimides, a les dones i als treballadors (Iran). Hezbolà forma part, junt amb els massacradors de palestins, del govern del Líban format per la burgesia libanesa amb l'ajuda dels imperialismes francès i nord-americà.

Els treballadors palestins han de trencar amb la seua pròpia burgesia, amb tots els seus representants (OLP, Hamàs), rebutjar el nacionalisme petit burgès (FPLP, FDPLP..) per a mamprendre la via de la revolució permanent. Els treballadors de Líban i dels Territoris han de combatre, amb les armes a la mà, contra l'agressió sionista, mantenint la seua independència política i organitzativa, i esforçar-se per a encapçalar la resistència. Per a obrir una eixida, tant a les dones treballadores com a la joventut, als petits llauradors, als treballadors autònoms de les ciutats, el proletariat àrab d'origen palestí (a Israel, en els

Territoris i en l'exili) ha de cridar a la solidaritat dels proletariats dels què el palestí és un component (Líban, Síria, Jordània, Iraq, Egipte...) i a tots els treballadors dels països dominats, cridar els mateixos treballadors jueus així com, també, als treballadors dels Estats Units i dels altres països imperialistes.

Dret al retorn dels refugiats palestins! Per una Palestina en què puguen viure tant els àrabs com els jueus, en que hi puguen coexistir els musulmans, els israelites, els cristians i els ateus! Per sindicats obrers que unisquen els treballadors assalariats jueus i àrabs, als treballadors palestins i libanesos, sirians, jordans...!

Per una revolució dirigida pel proletariat que derroque l'estat sionista i també els estats vassalls com Jordània! Consells de treballadors i milícies armades davall el seu control! Per un partit obrer revolucionari de tota Palestina! Per una internacional obrera revolucionària! Per una Palestina socialista en el si d'una Federació Socialista de l'Orient Pròxim!

21 de juliol

Buró Polític del Col·lectiu Revolució Permanent

Edita: Grup Germinal (en defensa del marxismo)

per a contactar amb nosaltres: germinal_1917@yahoo.es
VISITA LA NOSTRA PÀGINA EN INTERNET: <http://grup-germinal.org/>